WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 5 2 FEBR. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OOM DAGOBERT maakt iedere dag een ochtendwandelingetje. „Daar blijf je fit van," is zijn stelregel. Iedere morgen, weer of geen weer, stapt hij zijn tuinpoort uit. En na een half uurtje komt hij dan meestal terug. Zo ging hij op 'n ochtend heel welgemoed de deur uit en liep hij het pad af naar de tuinpoort. Maar zijn goede humeur was gauw verdwenen, want toen hij de straat in keek, zag hij op de hoek een Zware Jongen staan. Allemensen, wat schrok Oom Dagobert. Vlug keek hij de andere kant op, maar ook dáár zag hij een Zware Jongen staan. „Het is weer mis," mompelde hij, „ze hebben het natuurlijk weer op mijn geld voorzien. Wat moet ik daar nu aan doen?" Aan zijn

wandelingetje dacht hij helemaal niet meer. Zuchtend slofte hij naar binnen. Hij ging in zijn bureaustoel zitten en keek verdrietig het raam uit. En toen wist hij opeens, wat hij moest doen. Vlug liep hij weer naar buiten, plukte een tak van 'n boom en haalde de zak met geld, die in veiligheid moest worden gebracht. Hij plantte de tak in de zak met geld en stapte met zijn vrachtje de poort uit. Hij liep langs de Zware Jongens, en die wisten niet wat ze er van moesten denken. Ging die ouwe Duck een ziek boompje naar de plantendokter brengen? Maar nee, Oom Dagobert wist heel goed waar hij naartoe moest, want even later was hij bij een groot gebouw waarop het woord BANK stond. De bankbediende snapte er natuurlijk ook niets van. Wat moest oom Dagobert met een boompje, waarvan de wortels in een zak waren verpakt, in de bank doen? Maar toen Oom Dagobert het boompje uit de zak haalde, zag hij, dat er wel wat anders in zat dan boomwortels. In ieder geval was het geld in veiligheid en Oom Dagobert was de Zware Jongens weer eens te slim af geweest.

OOM DONALD

ONS ZIEKENLIJSTJE STAAT OP PAG. 27

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 5

Van buiten naar binnen invullen. Alle woorden eindigen op de letter R.

1. een specerij; 2. hiermee legt men een schip vast; 3. bloedgever; 4. daar ben jij het kind van; 5. elkeen; 6. man met zwarte huid; 7. avondmaaltijd; 8. daarin doet moeder bijv. water.

Heb je alle woorden goed ingevuld, dan vormen de letters in de rood gekleurde hokjes vanaf nummer 1 de pijl volgend tot en met de R in het midden, een naam die je vast en zeker wel bekend voorkomt. Misschien ben je het zelf wel, of één van je vriendjes.

Schrijf het woord dat wij bedoelen (negen letters) op een briefkaart en stuur die vóór 7 februari, als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing 5". Veel succes!

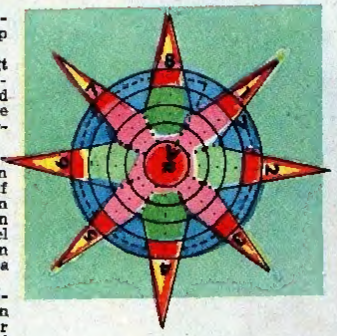

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen der prijswinnaars van Donald Duck no. 50:

1e prijs: horloge: D. Roth, **A'dam**.
2e prijs: vier-kleuren ballpoint: **E. de Jong, Oost-Souburg.**
3e prijs: tafeltennisspel: **Arie de Bruijn, Dodewaard**; M. Jonker, **Alkmaar**; H. Gielgens, **Kerkrade**; J. Foppes, **Baambrugge**; J. Wieringa, **Veendam**; C. Heijboer, **Halsteren**; R. de Jong, **Balk**; Ina Schuur, **Nw. Weerdinge**; D. E. Laspré, **Arnhem**; A. v. Bodegraven, **Ratterdam-11.**
4e prijs: doosje „Donald Duck" postpapier: G. Molenveld, **Baaksbergen**; M. Blasuw, **Nieuwersluis**; H. Serné, **Haarlem (post Overveen)**; J. v. d. Brink, **Voorburg**; J. Hoving, **Langelo (gem. Nmrg)**; L. Schuurmans Stekhoven, **Hilversum**; H. Kluin, **Twello**; B. Kolsters, **Middelbeers**; G. Aanstoot, **Markelo**; A. Kok, **Sas van Gent**; J. Hendriks, **Groningen**; M. Kooyman, **Groet**; H. Noland, **C. a. d. IJssel**; M. Stulen, **Enschede**; Jan Smeets, **Valkenburg**; A. Boersma, **Gerkesklooster**; W. Boon, **De Cocksdorp (Texel)**; S. Snelders, **Antwerpen**; R. Zacharias, **Genève, Zwitserland**; A v. Wijngaarden, **Zaandijk.**

De oplossing van prijsvraag no. 3 luidt: **BANDRECORDER.**

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

ELLIE SIKKEMA, BAFLO. Ben je al hard aan 't werk voor je paasrapport? Het beste er mee. Als voortaan je broer de ene week en jij de andere week Donald Duck het eerst leest, hoeven jullie geen ruzie meer te maken, hè?

HERMAN BARINK, OOSTERBEEK. Was je zusje erg blij met de plaatjes? Die plakt ze zeker in haar poëzie-album. En wat zul je het fijn gehad hebben bij je tantes. Ga je dit jaar weer bij hen logeren? Veel plezier dan!

JANNEKE DE VRIES, EINDHOVEN. Als je van knutselen houdt, dan kun je in de Donald Duck leuke dingen vinden, hè? Goofy is erg aardig, hoor. Het zou erg mal worden, wanneer er alleen maar knappe mensen zouden zijn.

KLAAS VAN LEEUWEN, KATWIJK AAN DE RIJN. Wat fijn, dat jullie zo'n grote tuin hebben, zeg! En hij zal er wel heel mooi uitzien, denk ik. Mag je er wel in spelen? Maar dan moet je natuurlijk erg voorzichtig zijn.

Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, A'dam of aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek OOM DONALDS BRIEVENBUS. Tot schrijfs!

WALT DISNEY'S

Oma Duck

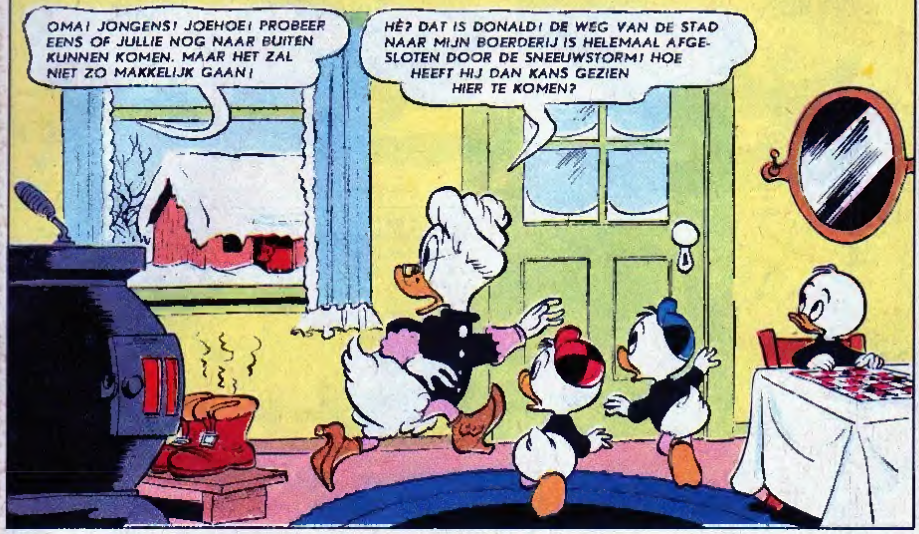

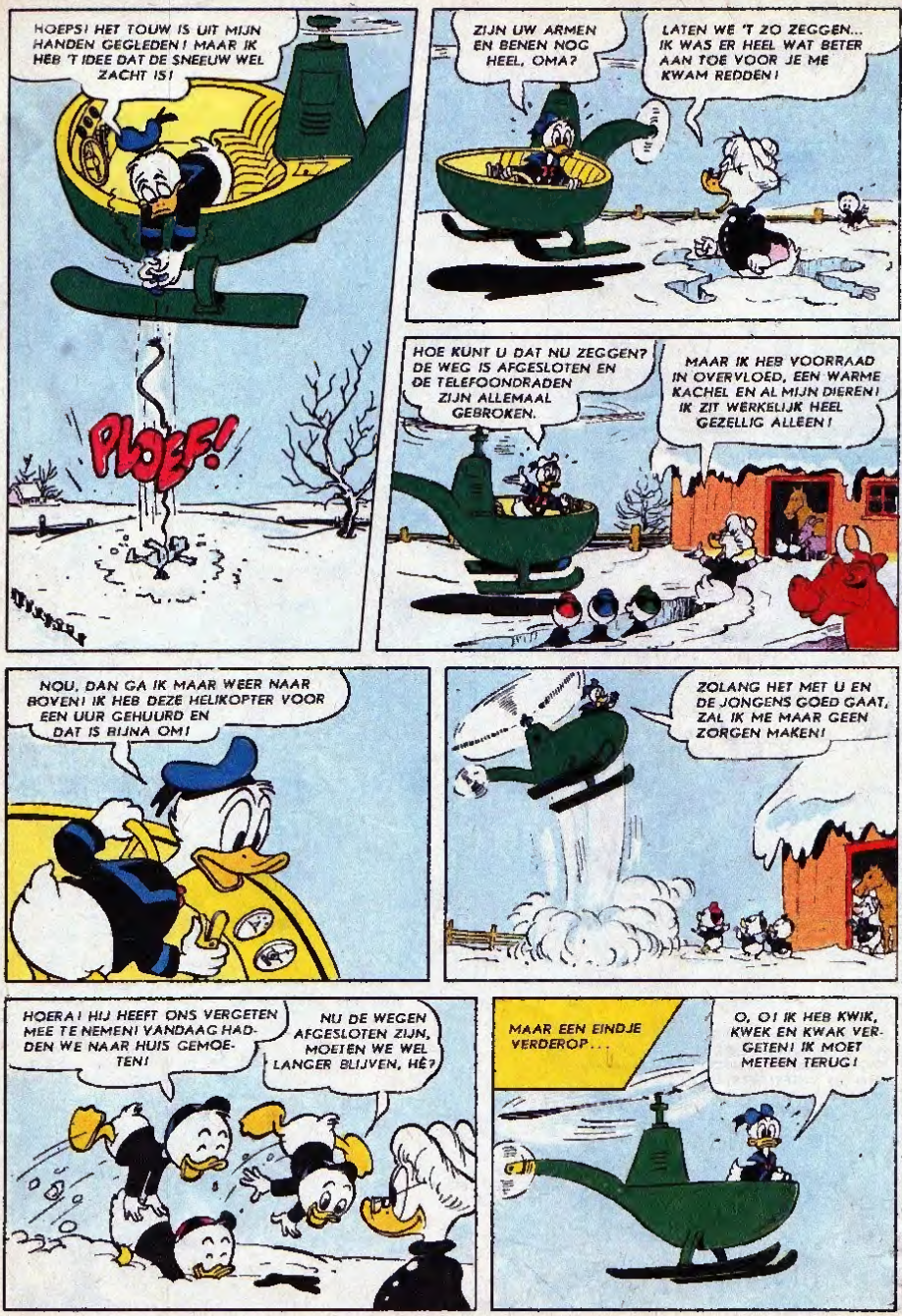
HOEPS! HET TOUW IS UIT MIJN HANDEN GEGLEDEN! MAAR IK HEB 'T IDEE DAT DE SNEEUW WEL ZACHT IS!
PLOEF!
ZIJN UW ARMEN EN BENEN NOG HEEL, OMA?
LATEN WE 'T ZO ZEGGEN... IK WAS ER HEEL WAT BETER AAN TOE VOOR JE ME KWAM REDDEN!
HOE KUNT U DAT NU ZEGGEN? DE WEG IS AFGESLOTEN EN DE TELEFOONDRADEN ZIJN ALLEMAAL GEBROKEN.
MAAR IK HEB VOORRAAD IN OVERVLOED, EEN WARME KACHEL EN AL MIJN DIEREN! IK ZIT WERKELIJK HEEL GEZELLIG ALLEEN!
NOU, DAN GA IK MAAR WEER NAAR BOVEN! IK HEB DEZE HELIKOPTER VOOR EEN UUR GEHUURD EN DAT IS BIJNA OM!
ZOLANG HET MET U EN DE JONGENS GOED GAAT, ZAL IK ME MAAR GEEN ZORGEN MAKEN!
HOERA! HIJ HEEFT ONS VERGETEN MEE TE NEMEN! VANDAAG HADDEN WE NAAR HUIS GEMOETEN!
NU DE WEGEN AFGESLOTEN ZIJN, MOETEN WE WEL LANGER BLIJVEN, HÉ?
MAAR EEN EINDJE VERDEROP...
O, O! IK HEB KWIK, KWEK EN KWAK VERGETEN! IK MOET METEEN TERUG!

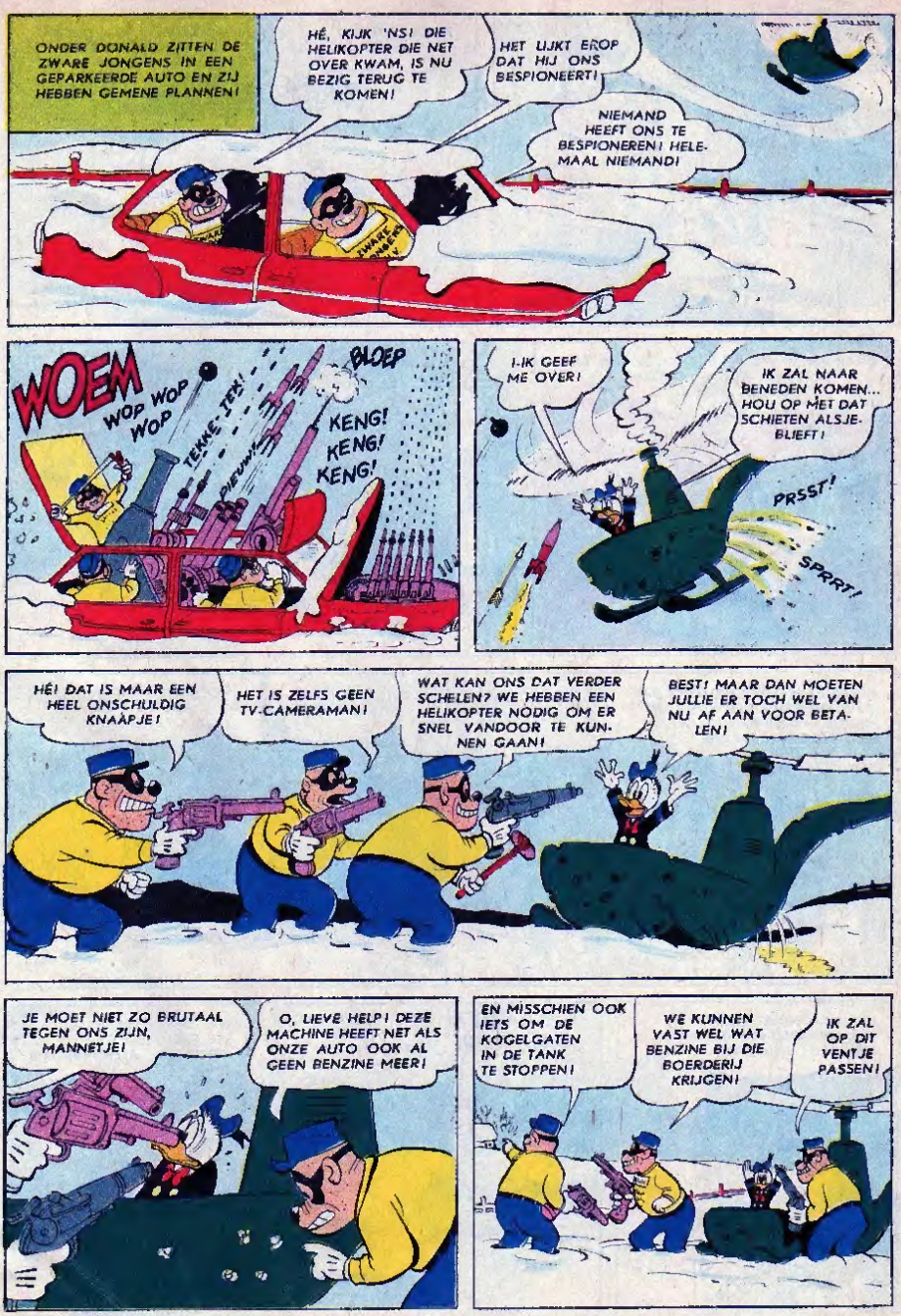

ONDER DONALD ZITTEN DE ZWARE JONGENS IN EEN GEPARKEERDE AUTO EN ZIJ HEBBEN GEMENE PLANNEN!

HÉ, KIJK 'NS! DIE HELIKOPTER DIE NET OVER KWAM, IS NU BEZIG TERUG TE KOMEN!

HET LIJKT EROP DAT HIJ ONS BESPIONEERT!

NIEMAND HEEFT ONS TE BESPIONEREN! HELEMAAL NIEMAND!

WOEM

WOP WOP WOP

TEKKE-TEK!

PIEUW!

BLOEP

KENG! KENG! KENG!

I-IK GEEF ME OVER!

IK ZAL NAAR BENEDEN KOMEN... HOU OP MET DAT SCHIETEN ALSJEBLIEFT!

PRSST!

SPRRT!

HÉ! DAT IS MAAR EEN HEEL ONSCHULDIG KNAAPJE!

HET IS ZELFS GEEN TV-CAMERAMAN!

WAT KAN ONS DAT VERDER SCHELEN? WE HEBBEN EEN HELIKOPTER NODIG OM ER SNEL VANDOOR TE KUNNEN GAAN!

BEST! MAAR DAN MOETEN JULLIE ER TOCH WEL VAN NU AF AAN VOOR BETALEN!

JE MOET NIET ZO BRUTAAL TEGEN ONS ZIJN, MANNETJE!

O, LIEVE HELP! DEZE MACHINE HEEFT NET ALS ONZE AUTO OOK AL GEEN BENZINE MEER!

EN MISSCHIEN OOK IETS OM DE KOGELGATEN IN DE TANK TE STOPPEN!

WE KUNNEN VAST WEL WAT BENZINE BIJ DIE BOERDERIJ KRIJGEN!

IK ZAL OP DIT VENTJE PASSEN!

ALS JE MET JE RUG NAAR ME TOE GAAT ZITTEN, ZUL JE ME NIET ERG LANG BEWAKEN!
KRAB KRAB
176-761
ZWARE JONGENS N.V.
A-A-A-U-U! M'N HAND!
DANK JE WEL, DUCK! IK NAD DAAR NET JEUK!
BOINK!
DAAR BEN IK WEINIG MEE OPGESCHOTEN! WAT IS DIE ZWARE JONGEN HARD, ZEG!
EN INTUSSEN...
HELP, OMA! BILLIE HEEFT EEN VAN DE MELKBUSSEN TE PAKKEN!
MAAR DIE BUS IS VAN HEM!
IK HEB LAATST 'NS GEMERKT DAT HIJ BETER EEN EIGEN BUS KAN HEBBEN! WANT DAN KAUWT HIJ NIET MEER AAN ANDERE DINGEN!
AAN UW AUTO BIJVOORBEELD!
OF AAN UW TRACTOR, HE?
SST! IN DIT VAT ZIT BENZINE!
MOOI! NU MOETEN WE 'T ANDERE SPUL NOG OPZOEKEN!
176-611
ZWARE JONGENS N.V.
DIE LUI DAAR KUNNEN ONS ER GOED BIJ HELPEN, ZEG! KOM MEE!
HANDEN OMHOOG!
HELP! DE ZWARE JONGENS!
O, WAT DOM VAN ME! IK HEB GEEN SLOT OP DE KIPPENREN LATEN MAKEN!

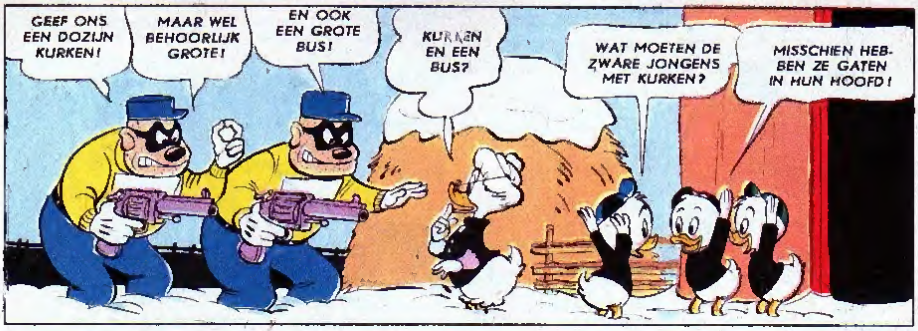
GEEF ONS EEN DOZIJN KURKEN!
MAAR WEL BEHOORLIJK GROTE!
EN OOK EEN GROTE BUS!
KURKEN EN EEN BUS?
WAT MOETEN DE ZWARE JONGENS MET KURKEN?
MISSCHIEN HEBBEN ZE GATEN IN HUN HOOFD!

ER ZITTEN ALLEEN MAAR KURKEN OP M'N FLESSEN EIGENGEMAAKTE LIMONADE! MEER HEB IK NIET!
LEKKER! WE LUSTEN BEST LIMONADE!
ZWARE JONGENS N.V.

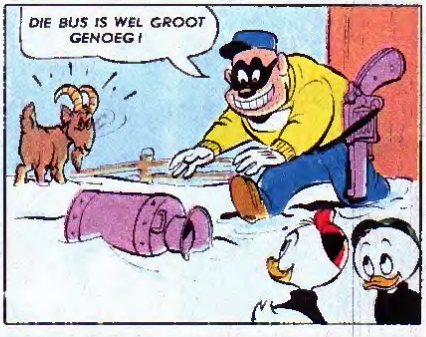
DIE BUS IS WEL GROOT GENOEG!

MOET JE GOED OPLETTEN, ZEG!
BÉÉÉ

KIJK MAAR UIT! ALS JE ZO DOET, BREEK JE VAST EN ZEKER EEN NOORN!
KONK

KRAKS
U VERSPILT ALLEEN MAAR LIMONADE, MEVROUW!

DE BUS ZIT BIJNA VOL MET BENZINE! NOG EVENTJES!
MOOI! WE HEBBEN HET NIER WEL GETROFFEN, ZEG!

GELUKKIG! DIE TWEE HARDE ZWARE JONGENS GAAN WEG!
IK VRAAG ME AF, WAT VOOR LELIJKE DINGEN ZE MET KURKEN EN BENZINE GAAN UITHALEN!
WIE WEET ETEN ZE HET MISSCHIEN WEL OP!
O! BILLIE IS BIJGEKOMEN EN HIJ GAAT ER WEER OP AF!
BÈÉÉÉÉÉ
ARM DIER! HET ZAL HEM SLECHT BEKOMEN!
WAT? NU SCHIJNEN DE ZWARE JONGENS INEENS NIET ZO HARD MEER TE ZIJN!
OEF!
AAU!
BILLIE HEEFT HUN ZWAKKE PLEK GEVONDEN!
(KREUN!) MET DIE GEIT BOVEN OP ME KAN IK ECHT NIET OPSTAAN!
JE KUNT BETER MIJ BEKLAGEN! IK HEB ALLE BENZINE EN LIMONADE OVER ME HEEN GEKREGEN!
FZZZZ
ZZZT
HÉ! BLIJF VAN MIJN PET AF! HELP! IK GA FLAUWVALLEN!
WAT?
PFFFT
DAAROM WAREN ZE ZO HARD! ZE DRAGEN STALEN PETTEN!
EN VESTEN DIE KOGELVRIJ ZIJN!
MAAR DAT BESCHERMDE ZE TOCH NIET TEGEN BENZINEDAMPEN!
TONG TONG
ZWARE JONGENS N.V.
WE KUNNEN HUN SPOREN IN DE SNEEUW PRECIES VOLGEN! 'S KIJKEN WAAR WE UITKOMEN!

IK ZOU WEL WILLEN DAT MIJN MAKKERS TERUGKWAMEN, DAN KONDEN WE DE GATEN IN DE BENZINETANK DICHTSTOPPEN EN ER MET JE HELIKOPTER VANDOOR GAAN!
HADDEN ZE DAARVOOR KURKEN EN BENZINE NODIG!
ZZZZ

JULLIE MOESTEN JE DIEP SCHAMEN!
O! IK BEN ONDER M'N VEST GERAAKT!
KREKS
ZWARE JONGENS

AU!
LOOP NAAR M'N BOERDERIJ! DAN ZULLEN WE JULLIE NET ALS DIE ANDERE SCHELMEN VASTBINDEN!
HOE IS HET MOGELIJK! OMA KAN DIE KEIHARDE ZWARE JONGENS BEST AAN!

SST! WE ZULLEN EEN GRAPJE MET OOM DONALD UITHALEN... VERTEL HEM NIETS OVER HET HARNAS!
JA, LEUK!

WE VINDEN 'T NIET ERG FLINK VAN U OOM DONALD!
WAT SLAP VAN U! U KUNT OMA TOCH NIET ALLEEN LATEN MET DIE BOEVEN?
BAH! U GEDRAAGT ZICH HELEMAAL NIET ALS EEN MAN!
J-JA MAAR JONGENS...

DE JONGENS PLAGEN JE MAAR EEN BEETJE, HOOR DONALD!... ZONDER DEZE PETTEN ZIJN DE ZWARE JONGENS NET ZO ZWAK ALS JIJ EN IK!
AHA! EEN TOVERPET DUS, WAARDOOR JE VANZELF STERK WORDT! DA'S NIET GEK!

GEEF 'M EENS HIER! HET LIJKT ME LEUK OM INEENS STERK TE WORDEN!
DONALD!... ZET 'M NIET ZO HARD OP JE HOOFD!
KLONK

GLUB! BLUB! GZZZZ!
WE KUNNEN VAN OOM DONALD ZEGGEN WAT WE WILLEN, MAAR ALS HIJ SLAAPT, HEBBEN WE HELEMAAL GEEN LAST VAN HEM!
HIJ IS ZOGEZEGD EEN GEMAKKELIJK SLACHTOFFER!

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

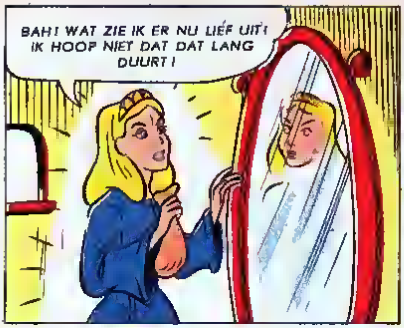
BAH! WAT ZIE IK ER NU LIÉF UIT! IK HOOP NIET DAT DAT LANG DUURT!

VLIEGEN LIJKT ME ERG PRETTIG!
EN KOPJE DUIKELEN IN DE LUCHT!

JULLIE WENS ZAL IN VERVULLING GAAN, VRIENDJES!
WIE IS DAT, KNABBEL?
'K WEET NIET! ZE ZIET ER AARDIG UIT!

IK BEN DE GOEDE BOSFEE! IK LAAT DE GROOTSTE WENS VAN ALLE HULPVAARDIGE DIEREN IN VERVULLING GAAN ... EN IK VIND DAT JULLIE DE ANDERE DIEREN ALTIJD GOED HELPEN!
ZOUDEN WE DAN ECHT KUNNEN VLIEGEN?

JA! IK HOEF ALLEEN MAAR IETS UIT DIT ZAKJE OVER JULLIE TE STROOIEN EN EEN PAAR TOVERWOORDEN TE ZEGGEN!
DAN DOEN JULLIE PRECIES WAT IK WIL! HIHI!
HOE EERDER HOE LIEVER!

RATTEKRUID EN GIFTIG MOS... LAAT DIE KLEINE BEESTJES LOS!
WAT ZULLEN ONZE VRIENDJES JALOERS ZIJN!
IK VLIEG ZO HARD, DAT ZE ME NIET KUNNEN ZIEN!

KUNNEN WE NU VLIEGEN, GOEDE FEE?
JA, HOOR!
KOM MEE!

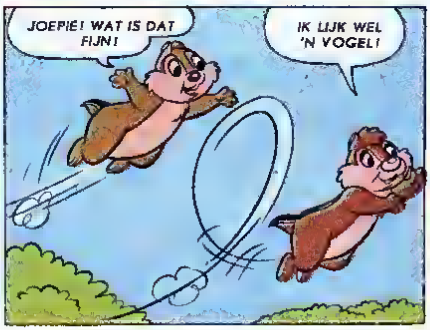
JOEPIE! WAT IS DAT FIJN!
IK LIJK WEL 'N VOGEL!

HÉ! IK HEB HET GEVOEL OF IK NAAR ACHTEREN WORD GETROKKEN!
IK OOK!
O! DE OUDE TOVERHEKS!
KOM, BEESTJES! JULLIE ZIJN IN MIJN MACHT!
(SLIK!) DAT IS ZO! IK GA VANZELF NAAR HAAR TOE!
NU WEET IK HET! DAT MOOIE MEISJE WAS U NATUUR LIJK, HÉ?
EN DE VLIEGPOEDER HEEFT ONS HELEMAAL BETOVERD!
PRECIES! HI, HI! DAT HEB JE VEEL TE LAAT DOOR!
MAAR WAT BENT U EIGEN LIJK VAN PLAN MET ONS TE DOEN?
JULLIE MOETEN EEN PAAR DINGETJES VOOR ME GAAN GAPPEN, ZODAT IK RIJKER WORD DAN DAGOBERT DUCK!
AL GAUW
'S EVENKIJKEN... HA! „MEVROUW ZWEM IN 'T GELD GEEFT VANAVOND EEN BAL EN ZIJ ZAL DAARBIJ EEN KETTING DRAGEN DIE TIENDUIZEND GULDEN HEEFT GEKOST!"
ZO, EN NU GAAN JULLIE FIJN NAAR DAT FEEST TOE OM DIE KETTING OP TE HALEN! ALS JE HEM GEPIKT HEBT, KOMEN JULLIE NETJES NAAR MIJ TERUG... HIHI, OF JE WILT OF NIET!
IK GA GEWOON VANZELF DE LUCHT IN!
JA, IK OOK! OH, WAT ERG KNABBEL!
MIJ OOK!
HIER MOET HET WEL ZIJN! IK WORD NAAR DAT OPEN RAAM TOE GEDUWD! DE HEKS KAN MIJ HELEMAAL BESTUREN!

ZOEF!
SJONGE! WAT IS DAT NU?
IK DENK, DAT ZE ONS STRAKS NIET ZO AARDIG MEER ZULLEN VINDEN!
OH, WAT ENIG! ZE ZIEN ER ZO SNOEZIG UIT!

HELP! DIE BEESTJES STELEN M'N KETTING!
KNAP!
WE KUNNEN ER NIETS AAN DOEN!

DE POLITIE MOET KOMEN!
BOEHOE! EN ZE ZAGEN ER ZO HEEL ONSCHULDIG UIT!

EVEN LATER...
MOOI ZO! ALS BELONING MOGEN JULLIE VANAVOND NOG EEN LEUK BOODSCHAPJE VOOR ME DOEN!
LIEVER NIET!

WANNEER ZULLEN WE NIET MEER BETOVERD ZIJN?
DAT ZAL NOG WEL EVEN DUREN! ZOLANG DIE POEDER OP JULLIE ZIT, ZIJN JULLIE IN MIJN TOVERMACHT!

ER WORDT OP 'T OGENBLIK EEN HEEL KOSTBARE DIAMANT IN HET STADSMUSEUM TENTOONGESTELD! HIJ WORDT HEEL GOED BEWAAKT, WANT HIJ IS MILJOENEN WAARD! MAAR IK DENK DAT ZE NOOIT TWEE BEESTJES ZULLEN VERDENKEN!

WE ZULLEN VOORTAAN ALLEEN SLECHTE DINGEN DOEN, KNABBEL!
JA! DAT VREES IK OOK!

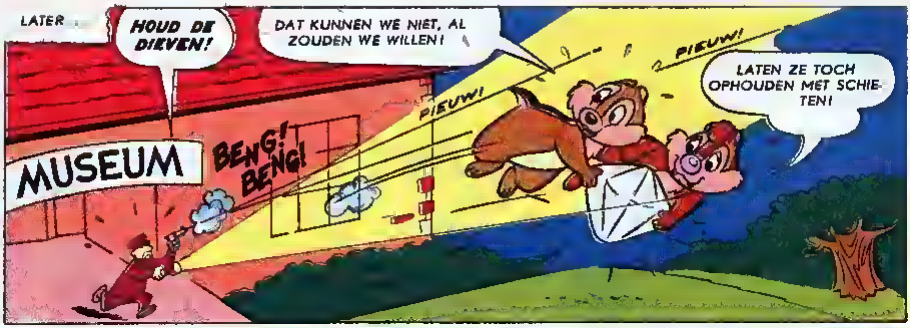
LATER
HOUD DE DIEVEN!
DAT KUNNEN WE NIET, AL ZOUDEN WE WILLEN!
MUSEUM
BENG! BENG!
PIEUW!
PIEUW!
LATEN ZE TOCH OPHOUDEN MET SCHIETEN!

WE KUNNEN BETER OM DIE FONTEIN HEEN VLIEGEN, ANDERS WORDEN WE ZO NAT, HÉ?
NEE! NIET ER OMHEEN VLIEGEN, BABBEL! IK HEB EEN IDEE!

(BLUB!) GOED DAN! MAAR IK BEGRIJP ECHT NIET WAAROM!
STRAKS BEN JE ME DANKBAAR! LET MAAR OP!

HÉ! IK KAN NIET MEER VLIEGEN, GELOOF IK!
IK OOK NIET! HOERA!

HOERA? VIND JE HET LEUK, ZO NEER TE VALLEN?
JA! WE ZIJN NIET MEER BETOVERD!
PLOF!

JE HEBT GELIJK! MAAR HOE KOMT DAT?
HET WATER HEEFT ALLE POEDER VAN ONS AFGESPOELD! WAT DOM VAN ME, DAT IK NIET EERDER OP DAT IDEE BEN GEKOMEN!

WAT NU?
WE MOETEN NET DOEN OF WE DE HEKS NOG GEHOORZAMEN! DAAROM GAAN WE GEWOON NAAR HAAR TOE! MAAR ALS WE IN HAAR HUIS ZIJN, ZAL IK VOOR EEN LEUKE VERRASSING ZORGEN!

IK DENK DAT ZE ZO WEL TERUG ZULLEN KOMEN!
WE SPRINGEN NAAR BINNEN, DAN DENKT ZE DAT WE NET AAN GEKOMEN ZIJN!
NA! ZIJN JULLIE DAAR? EN WAS NET LEUK?
NIET ZO LEUK ALS U WEL ZOU WILLEN!
NU VLUG NAAR DIE PLANK!
NO! BLIJF NIER ZEG IK JE!
NA, NA! WE NOEVEN NU GELUKKIG NIET MEER TE DOEN WAT U ZEGT, GEMENE OUDE NEKS!
NÉ! BLIJF VAN DIE POEDER AF!
WAT IS DAT NU? HEBT U GEEN PLEZIER MEER IN UW EIGEN TOVERPOEDER?
RATTEKRUID EN GIFTIG MOS, MAAK NU DEZE HEKS EENS LOS!
DAT HEB IK GOED ONTNOUDEN, NÉ?
LIEVE HELP! NU BEN IK IN HUN MAGNT!
GA NAAR DIE TAFEL EN PAK DE DIAMANT EN DE KETTING! IK ZAL U NAAR EEN ERG LEUK PLAATSJE STUREN!
O, O! IK KAN NIET ANDERS DAN ZE GENOORZAMEN!
WAAR GAAT ZE NU NEEN, KNABBEL?
NAAR NET POLITIEBUREAU! EN DAN LANDT ZE, BOEMP! IN DE GEVANGENIS!

Een nieuw geheimzinnig avontuur door WIM MEULDIJK

In het dal van Rhim-Rhama, waar de clowns-familie terechtgekomen is, is het niet pluis met het daglicht. De zon gaat daar aan en uit, alsof je een knopje omdraait. Tijdens een middagvoorstelling wordt het opeens donker, en de Rhim-Rhamanen, die geloven dat het licht afkomstig is van de reus Ox, bovenop de berg Lamalaja, roepen Pipo's hulp in. Nog nooit is iemand er in geslaagd, het hoogste punt van deze berg te bereiken, maar Pipo gaat toch op weg. Nadat hij een poosje heeft geklommen, komen Petra en het jongetje Toj-Toj zich bij hem voegen. Langs een keurig, begaanbaar pad zijn ze net zo hoog gekomen als Pipo . . .

Pipo en het

PIPO is eigenlijk diep in z'n hart zo blij met het gezelschap dat hij nu gekregen heeft, dat hij luidkeels begint te zingen van „De paden op, de lanen in". Petra en Toj-toj zingen ook mee en zo wandelen ze een uurtje stevig door. Maar dan stopt Pipo ineens met dat liedje, omdat de paden òp zijn! Lanen zijn er helemaal niet te zien, ze kunnen ineens geen stap verder meer door de steile bergwand, die loodrecht voor hun ogen oprijst. Het is net of de berg zegt: „Tot hier en niet verder, ga nu maar terug naar huis, mieren die jullie zijn!"
Iemand als Pipo laat zich echter niet voor mier uitscheiden, helemáál niet door zo'n ijskoud brok steen als de Lamalaja en zéker niet als er twee kinderen bij zijn.
„Zlezo!" zegt Petra, „nu moet je eens opletten, Toj-toj! Jij denkt natuurlijk: daar staat die clown nou met z'n wipneus en z'n mond vol tanden! Nu is het afgelopen met die klimmerij, want nu kan hij niet verder. . . . Maar dan heb je het lelijk mis, jochie, den ken jij mijn papa Pipo niet! Mijn papa weet altijd een oplossing, want hij is geboren met een prima denkhoofd, zoiets zie je maar zelden! Let maar op, nou ga je wat bijzonders meemaken!"
Pipo wilde net zeggen, dat deze bergwand niet te beklimmen is, maar hij houdt nu zijn mond maar en wrijft krachtig in zijn handen. „Juist!" roept hij dan. „Goed zo! Bravo! En . . . voorwaarts, ik bedoel: òpwaarts! Leve de kleefschoenen van ouwe Opa! Ik neem dit wandje even, kinderen, an dan gooi ik een touwtje uit om jullie op te trekken, begrepen?"
Zonder aanloop begint Pipo tegen de steile bergwand omhoog te wandelen, hij probeert er zelfs bij te fluiten, maar dat gaat niet zo goed, daarvoor is de temperatuur blijkbaar te rillerig . . .
„Sapperdeflap!" denkt hij ondertussen onder zijn bolhoedje, „stel je voor, dat de kleefkracht van deze wonderschoenen niet meer zo goed is . . . ze zijn al zó oud. . . . brrrrr. . . . laat ik maar niet omkijken . . ."
„Het gaat goed, papa!" roept Petra. „Je klimt als een aapje; zie je nou wel, Toj-toj, mijn papa is een wonderclown!"
„Jajaja!" zegt Toj-toj, maar wij nog lang niet boven zijn! Wij zelfs nog niet op de helft van de helft van de helft zijn. . . . Jouw papa knappe klimpersoon wezen, maar wij nooit zullen bereiken de top! Het worden een flop, reken maar zeker!"
Petra haalt haar schouders op. Tegen zoveel eigenwijsheid valt niet te praten. Ze ziet trouwens zelf, hoe Pipo ondertussen al bijna het moeilijke stuk heeft afgelegd. Nog 'n tiental stappen an dan is

Met prenten van
JAN WESSELING

oog van

ook deze stelle wand weer overwonnen. Daarboven is een vlak stuk, waar verse sneeuw ligt, opgelucht doet Pipo de laatste stap, wipt over het randje in de sneeuw en glijdt meteen onderuit! De sneeuw is namelijk niet zo betrouwbaar als ze er uitziet, er zit een hardbevroren ijslaag onder, waarop zelfs Opa's kleefschoenen geen houvast hebben. Nauwelijks is Pipo dus hoven, of hij begint scheef de andere kant uit te slippen. „Ho!" roept hij. „Stop! Einde van de rit, hou me vast!" Maar er is niemand om de glijdende clown vast te pakken, en er hangt ook nergens een behulpzaam touwtje of een handige tak, waaraan hij zich vast zou kunnen grijpen om zijn vaart te remmen! Het gaat steeds sneller, het vlakke stuk is niet zo erg vlak, het is een soort helling van ijs an sneeuw. „Er moet iets gebeuren!" bromt Pipo. „Dit gaat zo niet, een clown is geen sneltrein! Wacht, ik weet wat!"

Al voortsuizende laat Pipo zich voorover zakken en steekt dan plotseling zijn handen naar de grond, om op die manier te kunnen stoppen. De gevolgen zijn zeer verrassend! Pipo slaat over de kop en rolt nu verder. Het gaat nog sneller dan het glijden, maar het was de bedoeling niet! Je kunt wel raden, wat er gebeurt, als je zo snel door de sneeuw rolt: dat witte spul blijft aan je jas kleven en voor je het weet ben je zelf een sneeuwbal, die steeds dikker wordt, hoe verder je voortrolt! Binnen een minuut sulst er een sneeuwbal over de helling van twee meter dik. Daar binnenin zit Pipo opgerold als een worst in een broodje. „Sapperdeflap!" bromt hij. „Het is hier binnen wel lekker warm, maar ik ben geen sneeuwklokje en ook geen rolmops! Ik wil er wel graag uit, vóór deze sneeuwbal te pletter slaat, maar er is nergens een nooduitgangetje! Allemoppen, het ziet er lelijk voor me uit!" Terwijl Pipo zo voortrolt in zijn eigen sneeuwbal, hebben Petra an de Rhimnog net iets sneller. Het ding is nu al zo groot als een vrachtauto! „Papa!" gilt Petra. „Stop! Je suist recht op die afgrond toe! Doe er iets aan, papa, doe iets!" Petra heeft makkelijk roepen. Pipo zit halemaal opgepropt middenin die reusachtige sneeuwbal, de enige Rhamaanse jongen Toj-toj het ook niet gemakkelijk. Ze konden niet zien, wat er met Pipo gebeurde, toen hij zo ineens over het randje verdween, maar aan zijn geschreeuw hebben ze wel gemerkt, dat hij daarboven niet bepaald aan het bloemetjes plukken is gegaan. „Papa is in gevaar!" heeft Petra geroepen. „Laten we proberen met een omweg ook naar boven te komen!" Dat was een aardig plan, maar de uitvoering viel tegen, want een weg is er niet, wel een smal richeltje, waarover ze zich slechts op handen en voeten kunnen voortbewegen, vlak langs een peilloos diepe afgrond! „We hebben op gymnastiek weleens over een smalle plank gekropen," stamelt Petra, „en ik heb een paar koorddanslessen gehad, maar dit is toch nog iets anders! Brrr, wat een diepte ... Oh ... het is gelukkig niet zover ... daar is een helling met sneeuw ... zou papa soms daar ... Ja, ja, dáár gaat-ie! Zie je die sneeuwbal daar rollen, Toj-toj? Dat is mijn papa!"

Toj-toj roept nog, dat hij niet wist dat Petra's vader een sneeuwbal was, maar de toestand is te ernstig om hier verder over te praten, zodra de kinderen de sneeuwvlakte bereikt hebben, beginnen ze achter de grote sneeuwbal aan te rennen, of misschien moet je zeggen achter die sneeuwklomp aan te glijden! Ze komen snel vooruit op die manier, maar Pipo's sneeuwbal gaat heweging die hij nog maken kan, is knipperen met zijn ogen en daar hou je geen voortrazende sneeuwklomp van drieduizend kilo mee tegen! Nog nooit heeft Pipo in zo'n gevaarlijke toestand verkeerd ... vol vaart nadert zijn sneeuwbal het ravijn aan het einde van de gletsjer ... En dan ... raakt de sneeuwbal een harde rotspunt; hij stopt er niet door, maar hij maakt nu wel een sprongetje en aan het einde van die sprong kaatst hij op nog zo'n hard stuk rots ...

„Benggg!" De sneeuwklomp suist uit elkaar, ontploft in een doffe regen van duizenden sneeuwklontjes en Pipo bultelt drie keer door de lucht en belandt dan ondersteboven in een sneeuwhoop! Petra en Toj-toj rennen naar hem toe en trekken Pipo aan zijn benen uit de witte grond. „Papa!" roept Petra ongerust. „Zeg toch wat! Je bent toch niet stuk?"

Pipo opent zijn mond, blaast sneeuw naar buiten, niest wat hagelkorrels uit en kijkt duizelig omhoog. Omhoog naar de top van de Lamalaja, die zich voldaan in nevels hult. „Sapperdeflap!" stamelt Pipo, „wát een berg! Die laat niet met zich spotten! Maar ik ook niet; nu wordt het pas menens, we zullen dat akelige brok bibhersteen overwinnen, reken maar!"

Volgende week:
OP HET KANTJE....

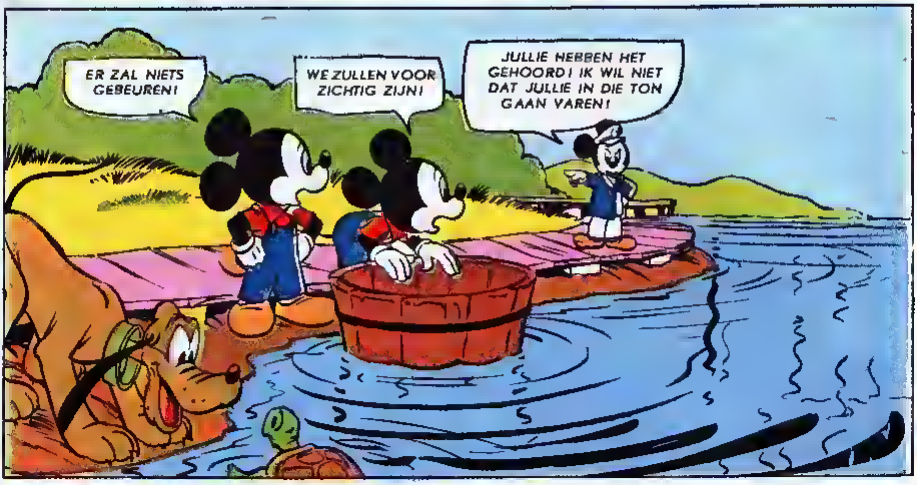
ER ZAL NIETS GEBEUREN!
WE ZULLEN VOOR ZICHTIG ZIJN!
JULLIE HEBBEN HET GEHOORD! IK WIL NIET DAT JULLIE IN DIE TON GAAN VAREN!

HET IS JUIST ZO'N FIJNE TON! ALS WE AAN DE KANT BLIJVEN, KAN ONS NIETS OVERKOMEN!
ZEG PUK! HIJ HEEFT HET PLUTO NIET VER BODEN!

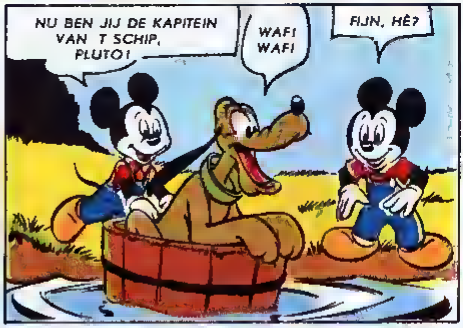
NU BEN JIJ DE KAPITEIN VAN 'T SCHIP, PLUTO!
WAF! WAF!
FIJN, HÈ?

KIJK 'NS! DAAR KOMT EEN BOOT!
WAT MAAKT IE EEN HOGE GOL VEN!

WAF! WAF! WOEF! WOEF!
BLIJF STIL ZITTEN, PLUTO!
HIJ SCHOM. MELT HEEL ERG!

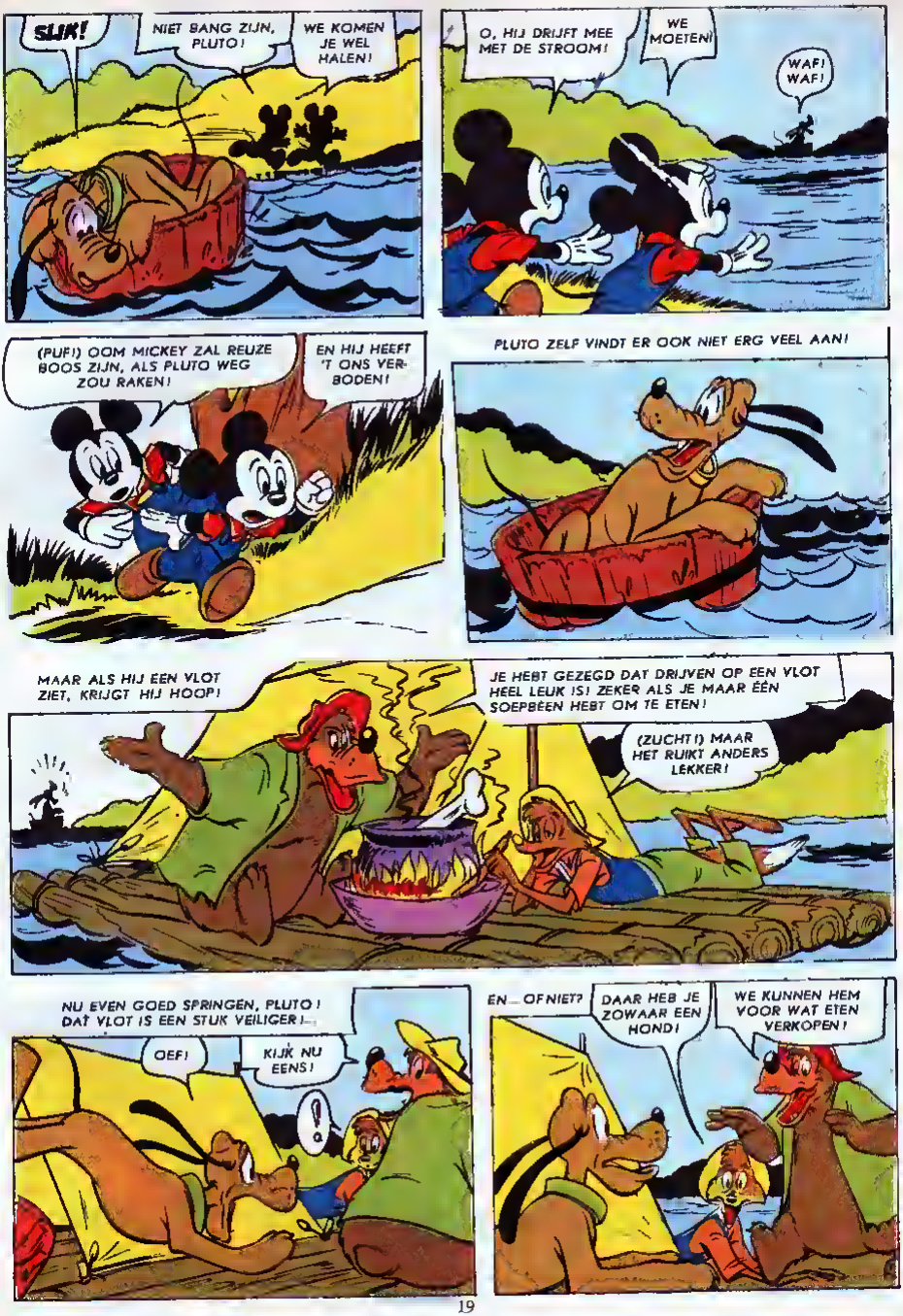
SLIK!
NIET BANG ZIJN, PLUTO!
WE KOMEN JE WEL HALEN!
O, HIJ DRIJFT MEE MET DE STROOM!
WE MOETEN!
WAF! WAF!
(PUF!) OOM MICKEY ZAL REUZE BOOS ZIJN, ALS PLUTO WEG ZOU RAKEN!
EN HIJ HEEFT 'T ONS VERBODEN!
PLUTO ZELF VINDT ER OOK NIET ERG VEEL AAN!
MAAR ALS HIJ EEN VLOT ZIET, KRIJGT HIJ HOOP!
JE HEBT GEZEGD DAT DRIJVEN OP EEN VLOT HEEL LEUK IS! ZEKER ALS JE MAAR ÉÉN SOEPBEEN HEBT OM TE ETEN!
(ZUCHT!) MAAR HET RUIKT ANDERS LEKKER!
NU EVEN GOED SPRINGEN, PLUTO! DAT VLOT IS EEN STUK VEILIGER!...
OEF!
KIJK NU EENS!
!
EN... OF NIET?
DAAR HEB JE ZOWAAR EEN HOND!
WE KUNNEN HEM VOOR WAT ETEN VERKOPEN!

MAAR DAT GAAT PLUTO TOCH TE VER!
HIJ IS ZO GLAD ALS EEN AAL!
PAS OP! HET VLOT SLAAT OM!
KIJK UIT!
PAK HEM GAUW, ALS HIJ ER AAN KOMT!
IK VAL OVER BOORD!
IK KRIJG JE WEL TE PAKKEN!
SUFFIGE BEER! DAAR GAAT ONZE SOEP OOK!
PLOP!
JA, MET PLUTO ER IN!
HET IS WEL EEN BEETJE WARM, MAAR DAT GEEFT NIET, HÈ PLUTO? JE HEBT GOED GEZELSCHAP!
SMEK! SMEK!
WOEF!
BLUB! BLOEB!
EN AL ZINK JE, DAN IS DAT NIET ZO ERG.. DAT KLEINE EINDJE NAAR DE WAL KUN JE WEL ZWEMMEN!
HMM! HMM!
JIJ SUFFERD! EERST HADDEN WE TENMINSTE NOG 'N SOEP BEEN, MAAR DAT IS NU OOK WEG!
(SPLUT, SPLUT!) WE KUNNEN HEM NOG STEEDS VOOR ETEN GAAN RUILEN

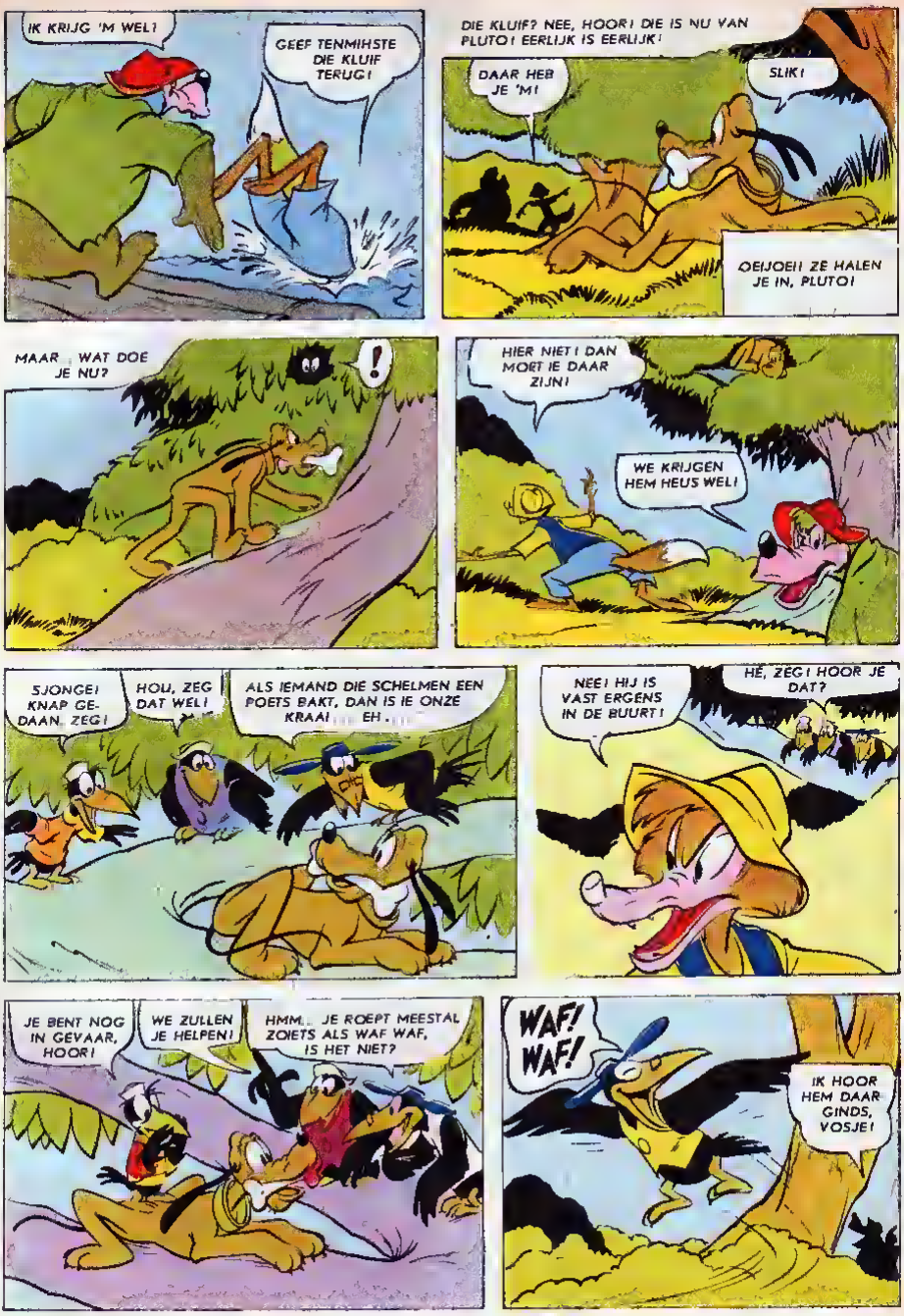
IK KRIJG 'M WEL!
GEEF TENMINSTE DIE KLUIF TERUG!
DIE KLUIF? NEE, HOOR! DIE IS NU VAN PLUTO! EERLIJK IS EERLIJK!
DAAR HEB JE 'M!
SLIK!
OEIJOEI! ZE HALEN JE IN, PLUTO!
MAAR ... WAT DOE JE NU?
!
HIER NIET! DAN MOET IE DAAR ZIJN!
WE KRIJGEN HEM HEUS WEL!
SJONGE! KNAP GE-DAAN, ZEG!
HOU, ZEG DAT WEL!
ALS IEMAND DIE SCHELMEN EEN POETS BAKT, DAN IS IE ONZE KRAAI ... EH ...
NEE! HIJ IS VAST ERGENS IN DE BUURT!
HÉ, ZEG! HOOR JE DAT?
JE BENT NOG IN GEVAAR, HOOR!
WE ZULLEN JE HELPEN!
HMM... JE ROEPT MEESTAL ZOIETS ALS WAF WAF, IS HET NIET?
WAF! WAF!
IK HOOR HEM DAAR GINDS, VOSJE!

WAF! WAF!
DIE FLOOR TOCH! HIJ KAN ECHT IEDEREEN NADOEN!
NU MOET JE GAAN, HONDJE!
KOM MEE!
LANGS DEZE WEG!
HÈ, KIJK 'NS! DAAR GAAT IE!
HIERHEEN HONDJE! KOM MAAR MEE!
ZE KUNNEN HIER TOCH NIET DOOR!
VLUG! ANDERS HALEN ZE JE IN!
TOINGG!
OEJOE! NU RED JE 'T NIET MEER!
HAA!
OEF!
WE HEBBEN 'M OEF!
KONK!

WIE HEEFT HET LICHT NU UIT-GEDAAN?
IK HEB HEM!
AU! DAT BEN IK, DIE JE TE PAK-KEN HEBT!
HIER IS DE KLUIF!
GA NOU GAUW!
NU VAN GEN ZE JE TOCH NIET!
DAT IS PLUTO! HELEMAAL GEZOND!
HÈ, HÈ! GELUKKIG MAAR, ZEG!
WE HEBBEN ONS ERG BEZORGD GE-MAAKT!
WAT IS ER MET JE GEBEURD, PLUTO?
WAF! WAF!
OE!
WAUW!
KIJK UIT!
WEET JE, IK GELOOF DAT WE ONS MEER ZOR GEN OVER ONSZELF DAN OVER PLUTO MOETEN MAKEN!
WAF! WAF!

Vlucht door het oerwoud

Na veel wederwaardigheden zijn Pennie Bremen, Jawai en mister Jack in een kamp van rubbertappers beland.
Mister Jack weet van deze mannen een kanoo te lenen, met de belofte zo'n vaartuigje bij de Indianen te kopen en weer terug te keren.
Hij gaat met Jawai op weg en Pennie blijft bij de rubbertappers hun terugkomst afwachten...

IN het kantoortje van de radiodienst op het vliegveld Zanderij zaten al heel vroeg in de ochtend drie mannen gebogen over een vliegkaart van Suriname. Het waren de inspecteur van politie, de vader van Pennie en een piloot van de Surinaamse Luchtvaart Maatschappij, Ramlall genaamd.

„En toch heb ik zo'n idee dat ze nog ergens binnen de grenzen van Suriname rondzwerven," merkte de inspecteur op.

„Dat kan alleen het geval zijn, als hij motorpech of zoiets heeft gehad... In dat geval is alles mogelijk," zei meneer Bremen. „Een noodlanding in het oerwoud is een hachelijke onderneming, nietwaar, meneer Ramlall?"

De vlieger, een ervaren oerwoudpiloot, krabde eens achter zijn oor. „Tja ..., als je daarin neerkomt. De bomen sluiten zich boven je hoofd en je bent onzichtbaar geworden voor zoekende vliegtuigen."

„Welke route nemen we?" informeerde meneer Bremen.

„Het lijkt me het beste dat we eerst naar de Kappelsavannastrip vliegen," meende de inspecteur. „Vandaar zijn ze in zuidoostelijke richting verdwenen, dus die richting moeten wij ook nemen, en verder maar goed uitkijken, dat is alles wat we kunnen doen." Met een wat hulpeloos gebaar hief hij beide armen in de lucht. Hij had een paar vermoeiende dagen achter de rug, met als resultaat dat een zekere Wiebers, een neef van de S.M.L-directeur, thans van de diefstal en de ontvoering werd verdacht.

Maar niemand achtte Wiebers tot een zo brutale diamantroof in staat. Overal, in alle dorpen langs de verschillende rivieren, was navraag naar hem gedaan. Overal bleek men hem wel te kennen, maar niemand had hem de laatste maanden in het bos gezien.

Ook de manier waarop de diamantrover aan zijn buit was gekomen, bleef een volslagen raadsel. De beide politiebeambten, die de fatale nacht de wacht voor de gesloten kast hadden gebouden, bleven bij hun pertinente verklaring, geen enkele verdachte persoon gehoord noch gezien te hebben. Alle verdere nasporingen naar de man hadden niets opgeleverd. De politie stond voor een volledig raadsel.

Uit de naburige landen was geen bericht ontvangen over een vreemd vliegtuig dat daar geland was en men vroeg zich af: bestaat er wel enig verband tussen de vliegtuigroof en de diamantdiefstal?

Natuurlijk was dat wél waarschijnlijk, maar er bestond nog geen enkele zekerheid. Algemeen werd aangenomen dat de man die er met de Piper Cub vandoor was gegaan, zou proberen de wijk te nemen naar Brazilië, omdat hij wist dat hij daar veilig zou zijn voor de arm van de Surinaamse wet.

De inspecteur wees op de kaart en zei: „In de grote Paroesavanna in het grensgebied met Brazilië heeft de Braziliaanse zending een airstrip aangelegd en daar is een zendeling gestationeerd met een vliegtuigje. Daar zou de gezochte man dus wel

Verteld door C. Butner

geïllustreerd door Hans Kresse

eens benzine voor de Piper Cub kunnen gaan zoeken."
Meneer Bremen keek de inspecteur aan. „Zou de dief van het vliegtuig dat dan weten?"
De inspecteur fronste de wenkbrauwen. „De dief is in elk geval iemand die hier goed bekend is, anders had hij niet zo gauw de Kappelsavanna gevonden achter de Tafelberg, om hij te tanken.... en hij zal dus ook wel van die airstrip in de Paroesavanna afweten, denk ik!"
„Al onze vliegers kennen die strip," vulde Ramlall aan en hij wist op de kaart precies de plaats aan te wijzen, waar deze zendingspost zich bevond. „...Maar onze eigen Sipaliwinistrip ligt daar vlakbij, aan onze kant van de grens," liet hij er nadenkend op volgen. „Daar zouden ze dan tenminste vliegtuiggeronk hebben moeten horen."
„Daar heb ik via de radio al naar geïnformeerd," ging de inspecteur verder, „maar de mannen daar hebben de hele dag van de diefstal geen vliegtuig gezien of gehoord ... maar dat is nog geen bewijs."
„Kunt u geen radioverbinding krijgen met die strip van de zending?" vroeg meneer Bremen.
„Ze hebben daar geen radio," antwoordde Ramlall. „Ik ben er een keer geland. Het is een heel korte strip die een vlieger-zendeling met behulp van de Indianen zelf heeft aangelegd. Er staat een kampje waar de zendeling in woont en verder is er niets. Verspreid door de Paroesavanna liggen de Trio-Indianandorpen. Hij zit er op zijn eentje en verstoken van alle contact met de buitenwereld."
„Dan stel ik voor dat we daar in elk

gaval eens gaan rondneuzen," zei de inspecteur die meteen opstond. Hij keek eens op zijn horloge. „Kom, heren, de tijd verstrijkt. Als we vóór donker terug willen zijn, moeten we nu vertrekken. Het is achthonderd kilometer heen en terug!"

„Dus éérst naar de Kappelsavanna, daar bijtanken en dan in zuid-oostelijke richting zoeken?" vroeg de vlieger.

De inspecteur wierp nog een laatste blik op de kaart en antwoordde: „Ja, tot de Tapanahonyrivier, dan deze volgen naar het zuiden in de richting van de Paroesavanna. Daar landen we dan op die strip van de Braziliaanse zending."

„Dat is Braziliaans grondgebied," stelde meneer Bremen vast. „Mag dat zomaar?"

„In die afgelegen streek nemen we dat niet zo nauw, hoor," zei Ramlall glimlachend, „en die zendeling zal ons niet arresteren."

„Wie van ons spreekt Braziliaans?" informeerde meneer Bremen. „Ik niet." De inspecteur drukte zijn sigaret in de asbak uit en zei: „Ik ken een paar woorden, dat is genoeg voor ons doel!"

„Bovendien spreekt die zendeling wat Engels ..." merkte Ramlall op. „Zullen we dan maar opstappen? De kist staat klaar, heren." Weinige minuten later danste de Piper in snelle vaart met lichte aprongan over de startbaan en koos 't volgende ogenblik het luchtruim.

Op dat moment voeren mister Jack en Jawai in de van de rubbertappers geleende korjaal op de boven-Tapanahony. Jawai voorin, mister Jack achter hem. Ofschoon mister Jack het bad doen voorkomen of hij bij de Indianen een korjaal wilde gaan kopen, was hij heel iets anders van plan. Na enkele uren pagaaien tegen de sterke stroom op, waarbij ze tot driemaal toe de ranke korjaal over grote stenen in de rivier moesten slepen, naderden ze het Indianendorp Pepejoe. Mister Jack trok hier onverwachts zijn revolver en drukte die Jawai in de rug. „We gaan niet naar Pepejoe, Jawai, maar we gaan dóór. Zover mogelijk vandaag!"

„Dóór?" riep Jawai verschrikt uit. Dit had hij allerminst verwacht. In plaats van met een korjaal van de Indianen de rivier áf te gaan, ging hij nu steeds verder van huis af, de rivier óp. Daar was hij lelijk ingelopen. „Maar Pennie!" waren zijn eerste gedachten. Ze hadden het arme kind immers in handen van die rubbertappers achtergelaten.

„Die zit toch veilig bij die rubbertappers?" zei mister Jack nadrukkelijk. Door een list van deze geheimzinnige man waren ze nu dus plotseling gescheiden en wat kon hij doen? Hij haalde zijn pagaai uit het water en wierp hem achter zich in de boot. „Ik denk er niet aan," protesteerde hij. „Ik ga terug!"

„Hoor eens, vriendje, ik beslis hier wat er gebeuren moet, niet jij! Begrepen? Als je mijn opdrachten stipt uitvoert, zorgt mister Jack er voor dat alles goed afloopt. Dat beloof ik. Anders ga ik alléén verder ..." En dreigend drukte hij zijn revolver nog wat steviger in Jawais rug. „Kom, neem die pagaai op, en vlug een beetje!" Er zat voor Jawai weinig anders op dan verder te pagaaien. Het was duidelijk dat deze in het nauw gedreven man nergens voor zou terugdeinzen.

„W-waar gaan we heen?" vroeg Jawai met hakkelende stem.

„Naar een airstrip van de Braziliaanse zending in Paroesavanna," luidde het onomwonden. „Met behulp van de Indianen kan dat niet moeilijk te vinden zijn en bovendien ... ik ben hier zelf ook niet helemaal onbekend ..."

„Brazilie?" riep Jawai verschrikt uit, „maar ..."

„Mond houden en pagaaien! Niet alleen mijn leven, maar ook het jouwe hangt er van af, of we snel die plaats bereiken!"

„En dan?" waagde de jongen nog te vragen.

„Wel ... daar zit een zendeling en ik laat jou dan bij hem achter. Hij heeft een vliegtuig en daarmee kan hij je weer thuisbrengen. Zie je wel hoe eenvoudig het is? Er kan je niets gebeuren."

„En u?"

„Dat is mijn zaak ... ik zoek mijn weg vandaar wel verder." Dat hij van plan was de zendeling in de lucht zijn vliegtuig afhandig te maken, vertelde hij natuurlijk niet. Ook verzweeg hij dat hij Jawai niet naar de zendingspost zou meenemen. In de loop van de middag ontmoetten ze een kleine korjaal met drie Indianen. Met een grote bocht voeren de Indianen om hen heen, maar mister Jack deed of hij hen niet zag. Blijkbaar wilde bij zich voorlopig nog niet met Indianen inlaten, hij had hen op dit ogenblik nog niet nodig. Mister Jack dreef de jongen tot groter krachtsinspanning aan. „Denk erom, ook jouw leven hangt er van af!" riep hij telkens als de jongen even verslapte met pagaaien om wat op adem te komen. Er was op de rivier geen zuchtje wind en de zon brandde fel. Het dichte oerwoud omzoomde aan alle zijden de rivier als 'n hoge, ondoordringbare groene muur, vanwaar allerlei vreemde geluiden tot de rivier doordrongen. Maar hoorden ze daar niet een ander en minder vreemd geluid: het gebrom van een vliegtuigmotor? Het kwam uit het noorden en naderde snel.

„Vlug, naar de kant," commandeerde mister Jack en onmiddellijk stuurde hij de korjaal naar de oever, waar ze onder de overhangende takken van bomen onzichtbaar zouden zijn voor spiedende ogen uit de lucht. Maar voor ze deze beschutting gevonden hadden, had het vliegtuig hen al ingehaald en raasde laag over hen heen. Ze moesten door de vlieger opgemerkt zijn, want even verder draaide het toestel en kwam na een scherpe bocht laag over het water terug boven de plaats waar het zoëven over de korjaal was gevlogen, maar deze was inmiddels onder de boomtakken langs de oever verdwenen.

DRIE paar ogen in het toestel waren op de bruine, kronkelende rivier beneden hen gericht. „Ik zou er haast een eed op durven doen dat er in die korjaal een blanke zat!" riep meneer Bremen uit. Ramlall en de inspecteur keken elkaar eens aan. Het was hun ontgaan. Wel hadden ze het bootje opgemerkt, maar toen de vlieger zijn toestel voor de tweede maal over dezelfde plaats bracht, was er geen korjaal meer te zien. „Het zullen wel Indianen geweest zijn!" riep de vlieger. „Uit vrees verschuilen ze zich onder de boomtakken."

„Ik geloof beslist dat het een blanke was," hield meneer Bremen vol. Weer keken de beide mannen elkaar een ogenblik veelbetekenend aan. Ze konden zich best de gemoedstoestand voorstellen waarin meneer Bremen zich nu bevond. Het waren tensloite zijn kinderen.

„Tja," antwoordde de inspecteur weinig overtuigd en hij keek eens op zijn horloge, „nu is hij in elk geval verdwenen en geloof maar niet dat ze nog te voorschijn komen. We moeten verder. De tijd dringt." Ramlall bracht het vliegtuig weer in zuidelijke richting, naar de strip in de Paroesavanna, waarheen ook mister Jack ging ...

Zullen ze elkaar daar ontmoeten? Als de Paroesavanna Braziliaans grondgebied is, is mister Jack daar vrij. En hij is gewapend ... Er kan van alles gebeuren!

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

MOTOR-BED

De negentienjarige Richard Brown in Engeland is bekeurd Hij maakte het ook wel wat al te bont Goed, als je aan een brommer wilt knutselen, dat is dat! Maar Richard bouwde in een bed op wielen een bromfietsmotor en met dit gemotoriseerde bed wilde hij door de straten gaan rijden Hij zette een slaapmuts op en ging op weg Het was een leuk idee, maar de politie had bezwaren. Richard had geen rijbewijs, het bed had geen remmen en geen nummerbord en het voertuig was niet verzekerd Jammer voor Richard, maar het grapje kostte hem geld.

Voor de toekomstige ruimtevaart is het natuurlijk van zeer veel belang, te weten te komen, hoe het er op de planeten die de aarde in het wereldruim omringen precies uitziet. Daarom is men in Amerika begonnen met 't bouwen van een ruimteschip dat bestemd is voor een reis naar de maan Het zal daar moeten landen, een stukje van het maanoppervlak moeten afgraven en hiermee naar de aarde terugkeren. Als dit lukt weet men wat voor soort „grond" de toekomstige ruimtevaarders onder hun voeten krijgen

STUKJE VAN DE MAAN

DAANTJE DIERENVRIEND

De wintermaanden zijn een heel moeilijke tijd voor onze kleine gevederde vriendjes. Je kunt ze helpen door ze iedere dag voedsel te geven, zoals bijvoorbeeld brood- en

koekkruimels, fijngesneden kaaskorsten, overblijfselen van de warme maaltijd, restjes vlees en af en toe een klein klutje margarine of vet Zonnepitten, kippe- of duivevoer, wat hennepzaad en als extra lekkernij een handjevol gebroken pinda's zijn vast en zeker ook reuze welkom bij de vogels Bedenk dat de diertjes 's avonds met hun kleine koude lijfjes bongerig ergens onder een dakgoot de nacht moeten doorbrengen, terwijl jij lekker warm en goed gevoed onder de wollen dekens ligt Vergeet de vogels dus niet

DNS ZIEKENLIJSTJE

EMILIE EN MARIJKE VAN DELFT zijn resp. 11 en 13 jaar. Wie stuurt deze zusjes, die nog een tijdje moeten liggen, wat plaatjes van honden en paarden? Hun adres is: Julianapaviljoen, kamer 40, Sanatorium De Klokkenberg, Breda.

ATIE STOLK is 14 jaar, is al een paar keer geopereerd en zij moet nog een tijdje in het gips liggen. Het liefst krygt ze foto's van filmsterren en voetballers. Haar adres is: Pancrasgorsedijk 1, Rockanje (Z H)

LEO EN LIENTJE VAN LEEUWEN zijn resp. 14 en 12 jaar. Ze moeten allebei nog een poosje in het sanatorium blijven. Jullie zouden hen erg blij maken met wat post. Hun adres is: Prinses Irenepaviljoen, Sonnevanck, Harderwyk.

KEES KOEDAM is 11 jaar en ook hij moet nog een poosje liggen. Hij spaart foto's van filmsterren en hij vindt het erg leuk er veel te krygen. Zijn adres is: Sanatorium Zonnegloren, Zaal 7, Soest.

PARTIJTJE SCHAAK

Twee studenten spelen op het ogenblik een partijtje schaak. Als je meent dat dit niets bijzonders is, dan heb je het mis. De één woont namelijk in Glasgow (Schotland) en de andere in Brisbane (Australië) Elk jaar met Kerstmis doen ze per brief één zet. Ze denken dat ze nog minstens vijftien tot twintig jaar nodig hebben om dit partijtje schaak uit te spelen

TOM POES en de IJSDAME

RIDDER RILLING VAN KILLENBURG, DE HELD VAN KOULAND, IS HEEL BOOS, ALS HIJ HOORT DAT DE IJSDAME 'N HELD UIT LAUWLAND HEEFT GEHAALD OM HAAR TE HELPEN

DE HELD VAN LAUWLAND WAS KOUD, HÉÉL KOUD...
BRRRR! IK HOUD HET NIET UIT IN DEZE IJZIGE SLAAPKAMER! EEN HEER IS NIET GEWEND IH 'N IJSKAST TE SLAPEN. IK WIL TERUG NAAR BOMMELSTEIN.
MAAR EERST MOET U TEGEN EEN MONSTER VECHTEN. DAT HEBT U DE IJSDAME BELOOFD.
JONGE VRIEND, EEN BOMMEL HOUDT ALTIJD ZIJN BELOFTE, DAT MOEST JE WETEN. IK GA NIET TERUG, VOOR IK HET MONSTER HEB VERSLAGEN. DUS DAT GA IK NU ALLEREERST EVEN DOEN.
OP DAT OGENBLIK VOND HEER BOMMEL DE VERSCHRIKKINGEN VAN EEN KOUDE KAMER ERGER DAN DIE VAN 'N ONBEKEND MONSTER.
HOOGHEID, HEER BOMMEL VAN LAUWLAND WIL U SPREKEN.
HA, DIE OLLIE! VAN JOU KRIJG IK OOK NOG 'N DUPPIE!
IS DAT NU DE HELD VAN LAUWLAND? DEZE BEVENDE FIGUUR? DIT BIBBERend WRAK??
HALT! IK DAAG U UIT! TOON, DAT GE 'N GROTER HELD ZIJT DAN IK!
MPS!
NIET NU, RIDDER RILLING. IN DE STRIJD TEGEN HET MONSTER KUNT GE TONEN, WIE UWER DE GROOTSTE HELD IS.
JUIST. DAAR KWAM IK VOOR.

IK WIL NU DADELIJK TEGEN HET MONSTER BEGINNEN. MISSCHIEN WORD IK DAAR EINDELIJK WAT WARM VAN.
?!
HIHI, GA JE STOEIEN MET EEN BEESTJE! MAG IK MEEDOEN?
VECHTEN MET NET MONSTER OM WARM TE WORDEN... OF VOOR DE PRET! BEILO! DEZE LIEDEN UIT LAUWLAND ZIJN GROTER NELDEN DAN ZIJ LIJKEN!
GOED, NEER BOMMEL. HOE EERDER HET MONSTER VERSLAGEN WORDT, HOE LIEVER. RIDDER RILLING ZAL U DE WEG WIJZEN.
IK?! NU?? ... HM...
HET ZIJ ZO. LAAT ONS GAAN.
NET VOORUITZICHT OM IN DE NACHT HET MONSTER OP TE ZOEKEN, TROK DE HELD VAN KOULAND NIET ERG AAN. MAAR TEGENOVER DE IJSDAME WILDE NIJ NIET ONDERDOEN VOOR DE HELDEN UIT LAUWLAND.
WAT BIBBEREN JULLIE. ZIJN JULLIE SOMS BANG?
NEE. ALLEEN MAAR KOUD.
EN ZO VERTROK EVEN LATER HET VIERTAL HELDEN IN DE WOLVENSLEE VAN DE GRIMMIGE RIDDER, 'N KILLE NACHTWIND DEED ALLEN NUIVEREN, BEHALVE DE RIDDER, WANT DIE WAS KOU GEWEND

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

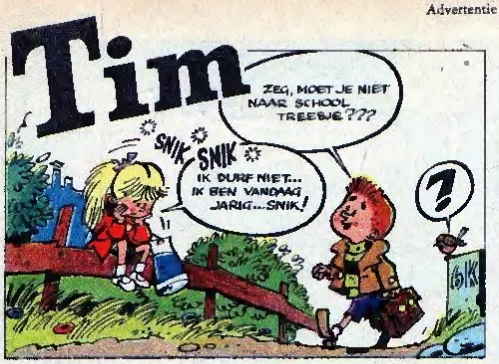
Tim
ZEG, MOET JE NIET NAAR SCHOOL TREESJE???
SNIK SNIK
IK DURF NIET... IK BEN VANDAAG JARIG... SNIK!
?

ALS JE JARIG BENT MOET JE TOCH ZEKER LACHEN....
HUUHOOO!! IK HEB MAAR ÉÉN KWARTJE... DAAR KAN JE TOCH NIET VAN TRACTEREN?

?
ALS DÁT DE MOEILIJKHEID IS.... KOM DAN MAAR MEE.....

WAAR IS JE KWARTJE?
Treets

JONGENS, TREESJE IS JARIG EN ZE GAAT TRACTEREN!
JONGENS, IK HEB TREETS!
TREESJE KOM JE HIER ZITTEN ?
HEERLIJK ZEG!!
TREETSJE!
TREESJE IS MIJN VRIENDINNETJE!
LANG ZAL ZE LEVEN!..
VEEL ZAL ZE GEVEN!!

...EN JE KUNT DE HELE KLAS ERVAN TRACTEREN... ZOVEEL ZITTEN ER IN ÉÉN ZAKJE.
Treets
pinda
melkchocolade

25 ct
Mars
Treets
PINDA
MELKCHOCOLADE